

Verticale springonderdelen

26. Algemene bepalingen verticale springonderdelen

- 26.1 De scheidsrechter of de chef van het juryteam moet, vóór het begin van de wedstrijd, aan de atleten meedelen op welke hoogte zal worden begonnen en wat de vervolghoogten zullen zijn. Dit geldt tot er slechts één atleet is overgebleven en deze atleet de wedstrijd heeft gewonnen, of tot er sprake is van een barrage. (voor meerkampen zie regel TR39.8.4).

Aantal pogingen

- 26.2 Een atleet mag beginnen op elke hoogte, zoals die van tevoren door de scheidsrechter of door de chef van het juryteam is aangekondigd, en op elke volgende hoogte staat het hem vrij al dan niet te springen. Drie opeenvolgende mislukte pogingen, onafhankelijk van de hoogte waarop deze mislukkingen plaatsvonden, schakelen de atleet uit, behalve in het geval er sprake is van een barrage.

Uit deze regel volgt, dat een atleet zijn tweede of derde poging op een bepaalde hoogte mag overslaan (nadat zijn eerste of tweede poging op die hoogte is mislukt) en nog steeds mag springen op een volgende hoogte.

Als een atleet op een bepaalde hoogte een poging overslaat, mag hij op deze hoogte niet naderhand nog een poging doen, uitgezonderd bij een eventuele barrage.

Als bij het hoogspringen en het polsstokhoogspringen een atleet niet aanwezig is op het moment dat alle andere aanwezige atleten de wedstrijd beëindigd hebben, dan moet de scheidsrechter oordelen dat die atleet de wedstrijd verlaten heeft, zodra de tijd voor één verdere poging is verstreken.

- 26.3 Zelfs nadat alle andere atleten zijn uitgeschakeld, heeft een atleet het recht door te springen, tot ook hij het recht om verder deel te nemen heeft verspeeld.

- 26.4 Tenzij er slechts één atleet is overgebleven en deze atleet de wedstrijd heeft gewonnen:

26.4.1 mag de verhoging na elke ronde nimmer minder bedragen dan 0,02 m bij het hoogspringen en 0,05 m bij het polsstokhoogspringen en

26.4.2 mag de verhoging nooit toenemen.

Het in de regels TR26.4.1 en TR26.4.2 gestelde, geldt niet als alle overgebleven atleten met elkaar overeenkomen om de lat direct op een (Nederlandse) recordhoogte (of een ander voor de wedstrijd relevante recordhoogte) te laten leggen.

Nadat een atleet de wedstrijd heeft gewonnen, wordt de vervolghoogte bepaald door deze atleet, in overleg met de desbetreffende jury of de scheidsrechter.

Opmerking: Deze regel is niet van toepassing op de meerkampen.

Hoogtemetingen

- 26.5 Bij alle verticale springonderdelen moet worden gemeten, in gehele centimeters, loodrecht vanaf de grond naar het laagste punt van de bovenkant van de lat.
- 26.6 Elke nieuwe hoogte moet worden gemeten voordat de atleten met hun pogingen beginnen. Als de lat vervangen is moet de hoogte opnieuw worden gemeten. Ook in alle gevallen, waarin een record in het geding is, moeten de juryleden vóór elke nieuwe recordpoging de hoogte opnieuw controleren als de lat na de voorgaande meting is aangeraakt.

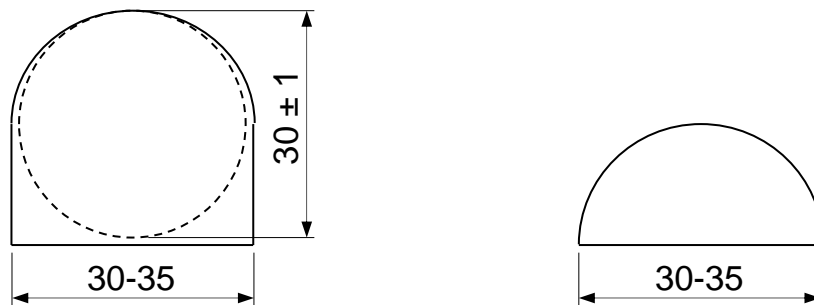

Fig. TR 26 - Mogelijke eindstukken van springlatten
(Alle afmetingen in mm)

De lat

- 26.7 De lat moet zijn vervaardigd van glasfiber of van een ander geschikt materiaal (geen metaal). De doorsnede moet, afgezien van de uiteinden, cirkelvormig zijn. De lat moet zodanig gekleurd zijn, dat die voor alle atleten met een normaal gezichtsvermogen zichtbaar is. De totale lengte van de lat moet $4,00\text{ m} \pm 0,02\text{ m}$ voor het hoogspringen en $4,50\text{ m} \pm 0,02\text{ m}$ voor het polsstokhoogspringen zijn. De lat mag niet zwaarder zijn dan 2 kg voor het hoogspringen en 2,25 kg voor het polsstokhoogspringen. De diameter van het in doorsnede ronde deel van de lat moet $30\text{ mm} \pm 1\text{ mm}$ zijn.

De lat moet uit drie delen bestaan: de ronde lat en twee uiteinden, elk 30 mm tot 35 mm breed en 0,15 m tot 0,20 m lang, die zijn aangebracht om de lat op de steunen te laten rusten.

De uiteinden moeten een ronde of halfronde doorsnede hebben, met een duidelijk plat vlak waarmee de lat op de steunen rust. Dit platte vlak mag niet boven het midden van de verticale doorsnede van de lat liggen. De uiteinden moeten hard en glad zijn. Ze mogen niet van rubber zijn, of bekleed met rubber of met enig ander materiaal dat de wrijving tussen uiteinden en steunen kan vergroten.

De lat mag op geen enkele wijze uitbuigen en mag, als hij op de steunen ligt, bij het hoogspringen maximaal 20 mm en bij het polsstokhoogspringen maximaal 30 mm doorbuigen.

Controle van de doorbuiging: een aan het midden van de lat bevestigd

gewicht van 3 kg mag bij het hoogspringen een maximale doorbuiging van 0,07 m veroorzaken en bij het polsstokhoogspringen 0,11 m.

Plaatsing

- 26.8 Als twee of meer atleten dezelfde eindhoogte hebben gehaald, dan moet de volgende procedure worden gevolgd om de plaats van iedere atleet vast te stellen:
- 26.8.1 De atleet met het geringste aantal sprongen op de laatst gehaalde hoogte krijgt de hoogste plaats toegewezen.
 - 26.8.2 Als door toepassing van regel TR26.8.1 er nog steeds een gelijke stand is, krijgt de atleet met het geringste aantal foutsprongen over de gehele wedstrijd tot en met de laatst gehaalde hoogte, de hoogste plaats toegewezen.
 - 26.8.3 Als door toepassing van regel TR26.8.2 er nog steeds een gelijke stand is, dan krijgen de desbetreffende atleten dezelfde plaats toegewezen, tenzij het gaat om de eerste plaats.
 - 26.8.4 Als het om de eerste plaats gaat moet er, in overeenstemming met regel TR26.9, door deze atleten barrage gesprongen worden, tenzij anders is besloten. Dit besluit kan zijn genomen voorafgaande aan de wedstrijd in de wedstrijdbepalingen, of tijdens de wedstrijd (maar voor de aanvang van het onderdeel) door de Technisch Gedelegeerde(n) of door de scheidsrechter als er geen Technisch Gedelegeerde is benoemd. Als er geen barrage wordt gesprongen, ook in het geval de desbetreffende atleten op enig moment besluiten om niet verder te springen, dan blijft de gelijke stand gehandhaafd.
Opmerking: Het bepaalde in regel TR26.8.4 is niet van toepassing op meerkampen.

Er zijn een aantal manieren waarop een barrage kan worden beëindigd:

- a. vooraf aangegeven in de wedstrijdbepalingen;
- b. door een beslissing van de Technisch Gedelegeerde (of scheidsrechter als er geen Technisch Gedelegeerde is) tijdens de wedstrijd;
- c. door een beslissing van de atleten om niet verder te springen voor of bij een bepaalde hoogte tijdens de barrage.

Hoewel elke beslissing door de Technisch Gedelegeerde of scheidsrechter om geen barrage te houden, zou moeten worden genomen voor aanvang van het onderdeel, kunnen er omstandigheden zijn waarbij dit niet mogelijk is, zoals wanneer de toestand van het wedstrijdterrein ter plaatse, het niet mogelijk of onwenselijk maakt om te beginnen of door te gaan met de barrage. De scheidsrechter kan zijn bevoegdheid volgens regel WR18 of regel TR25 gebruiken om in deze situatie te beslissen. Er wordt met nadruk op gewezen dat atleten de beslissing om niet verder te springen zowel vooraf als gedurende iedere fase van het barragespringen kunnen nemen.

Barrage springen

26.9 Barrage springen, als volgt:

- 26.9.1 De betrokken atleten moeten op alle hoogten springen, totdat een beslissing is bereikt of tot het moment dat alle betrokken atleten besluiten om niet meer te springen.
- 26.9.2 Iedere atleet krijgt op iedere hoogte slechts één sprong.
- 26.9.3 De barrage begint op de hoogte die in overeenstemming met regel TR26.1, volgt op de laatste hoogte die door de desbetreffende atleten is gehaald.
- 26.9.4 Als dit niet tot een beslissing leidt, wordt de lat bij het hoogspringen 0,02 m en bij het polsstokhoogspringen 0,05 m hoger gelegd als twee of meer van de atleten die in de barrage springen deze hoogte hebben gehaald, of 0,02 m resp. 0,05 m lager als geen van de atleten deze hoogte hebben gehaald.
- 26.9.5 Als op enige hoogte een atleet niet springt, dan verspeelt hij automatisch het recht op een hogere plaats. Als er in dat geval slechts een atleet overblijft, dan wordt hij uitgeroepen tot winnaar onafhankelijk van het feit, of hij op die hoogte een poging heeft gedaan of niet.

Voorbeeld uitslag hoogspringen met barrage

Vóór de wedstrijd heeft de chef van het juryteam de volgende aanvangs- en vervolghoogten aangekondigd:

1,75 – 1,80 – 1,84 – 1,88 – 1,91 – 1,94 – 1,97 – 1,99 – enz.

Atleet	Hoogte in m							Foutsprongen	Barrage			Plaats
	1,75	1,80	1,84	1,88	1,91	1,94	1,97		1,91	1,89	1,91	
A	O	XO	O	XO	X -	XX		2	X	O	X	2
B	-	XO	-	XO	-	-	XXX	2	X	O	O	1
C	-	O	XO	XO	-	XXX		2	X	X		3
D	-	XO	XO	XO	XXX			3				4

A, B, C en D hebben allen de hoogte van 1,88 m gehaald.

De bepalingen van de regels TR26.8 en TR26.9 moeten nu toegepast worden; dus telt de jury het totale aantal foutsprongen tot en met de laatst gehaalde hoogte, in dit geval 1,88 m.

D heeft meer foutsprongen dan A, B en C en wordt dus vierde. A, B en C staan nog steeds gelijk en omdat het om de eerste plaats gaat krijgen zij nog een poging over 1,91 m, de hoogte volgend op de laatste hoogte die door de drie atleten is gehaald.

Omdat alle drie de atleten op deze hoogte faalden, wordt de hoogte verlaagd tot 1,89 m, waarop zij één keer mogen springen. Alleen C faalde op 1,89 m, dus krijgen A en B nog één poging op 1,91 m die alleen door B gehaald werd, zodat die de winnaar wordt.

Als een atleet eenzijdig beslist zich terug te trekken voor een barrage zal de

andere atleet (als er nog één over is) tot winnaar worden verklaard volgens regel TR26.9.5. Het is niet nodig dat die atleet op de voorliggende hoogte een poging waagt. Als er meer dan een overblijvende atleet is voor de barrage gaat de barrage door met die atleten. De atleet die zich terugtrok wordt geklasseerd op de plaats waarop hij dan staat omdat hij afgezien heeft van het recht om een hogere plaats, inclusief de eerste, te verdienen.

Invloeden van buitenaf

26.10 Als het duidelijk is dat de lat buiten toedoen van de atleet is verplaatst (bijvoorbeeld door een windvlaag), dan geldt het volgende:

26.10.1 als de verplaatsing gebeurt nadat de atleet op reglementaire wijze over de lat is gegaan zonder deze aan te raken, moet de poging als geslaagd worden beschouwd;

26.10.2 als een dergelijke verplaatsing gebeurt onder enige andere omstandigheid, moet een nieuwe poging worden toegekend.

27. Hoogspringen

Wedstrijd

27.1 Een atleet moet met één voet afzetten.

27.2 De poging van een atleet is mislukt als:

27.2.1 door het springen van de atleet de lat na de sprong niet op de steunen blijft liggen, of

27.2.2 hij met enig deel van zijn lichaam de grond of de mat raakt voorbij het denkbeeldige verticale vlak door de aanloopzijde van de lat, hetzij tussen dan wel buiten de staanders, zonder eerst over de lat te zijn gegaan. Echter, als een atleet bij het springen met zijn voet de landingsmat aanraakt en hij heeft daarvan volgens de jury geen voordeel ondervonden, moet de sprong om deze reden niet als ongeldig te worden aangemerkt.

Opmerking: Voor een goede toepassing van deze regel, moet er een witte lijn van 0,05 m breedte (normaal gesproken van kleefband of dergelijk materiaal) getrokken worden tussen de punten die 3 m aan de buitenkant van iedere staander liggen, waarbij de aanloopzijde van de lijn getrokken wordt door het denkbeeldige verticale vlak door de aanloopzijde van de lat.

27.2.3 hij de lat of het verticale deel van de staanders raakt tijdens de aanloop zonder dat daarbij een sprong volgt.

Aanloop- en afzetgebied

27.3 De minimale breedte van de aanloop moet 16 m en de minimale lengte moet 15 m zijn behalve bij wedstrijden die vallen onder paragrafen 1. (a), (b), (c), (d) en 2. (a), (b) van de definitie van World Rankings Competitions waar de lengte tenminste 25 m moet zijn.

27.4 De maximale neerwaartse helling van het aanloop- en afzetgebied mag over de laatste 15 meter niet meer zijn dan 1:167 (0,6%) langs iedere